
Публикуван на: 16-11-2006

Източник: [Портал Европа](#)

Бележка на Портал ЕВРОПА: Интервюто с г-н Георги Готев е взето на 19 септември с идеята да бъде представена дейността на Пресцентъра в полза на имиджа на България в навечерието на есенния мониторингов доклад на ЕК и в контекста на усилията на страната за достойно присъединяване към ЕС. Приехме обаче за смущаваща връзката с фирмата "ПР енд медия", за която точно бяхме научили, че ще участва в предизборната кампания на Георги Първанов. За да не се намесваме в кампанията и да избегнем всякакви предпоставки за некоректност, решихме да отложим публикуването на интервюто за след изборите.

Вторник 19 септември 2006 г.

*Въпросите зададе Огнян Бояджиев, Портал ЕВРОПА **

Каква е идеята за развитие на пресцентъра след 1 януари 2007 г.?

Нашият пресцентър започна да работи на 11 август, 2 седмици по-късно сайтът вече беше готов. Оттогава насам работим като newsletter. Макар че се наричаме пресцентър, по-скоро сме информационна агенция - тематична. Не се състезаваме с новинарите, защото би било безсмислено. Преценили сме, че можем да бъдем интересни най-вече с коментари, интервюта - типът материали, които са интересни за западните адресати. Нашият таргет са страните в ЕС, най-вече "проблемните" държави, защото все още присъединяването не е факт, все още върви процесът на ратификации на Договора ни, все още се наблюдават кризисни моменти - включително тази негативна кампания, която беше в британските таблоиди срещу България в началото на септември. Надявам се, че като казвам "вече" тя наистина е минало и няма да се повтарят подобни случаи.

Що се отнася до бъдещето, нека уточня, че аз съм поел ангажимент с това до 31 декември тази година. Продължавам да работя като зам.-главен редактор на вестник "Стандарт". Прекарвам половината си време във вестника, а другата половина - в пресцентъра. Бъдещето на пресцентъра ще се реши от правителството в зависимост от това, в каква степен успешно сме се справили. Има няколко възможни посоки - аз мисля, че пресцентърът ще има бъдеще. Единият вариант е пресцентърът да продължи да прави това, което прави и в момента: да информира страните-членки за нещата, които се извършват в България, защото очевидно след присъединяването ще имаме някакъв вид "мониторинг". Дипломатите могат да спорят с какво име ще го кръстят - "съпътстващи мерки", "адекватни мерки" - както и да е, някакъв вид наблюдение ще има и в този смисъл

комуникацията е важно да продължи. От друга страна, могат да възникнат и други задачи, ако се прецени, че хората, които работят в пресцентъра, са подходящи за това: имам предвид изборите за европейски депутати. Българите не са добре запознати с ЕП и със смисъла да се гласува за евродепутати. Би било много жалко, ако на европейските избори гласуват прекалено малко хора.

Тогава таргетът ви става различен - вече се обръщате към българската публика?

Да, и затова казвам, че това зависи вече от правителството. То трябва да прецени, дали точно тези хора... или някое друго звено. Така или иначе има нужда от комуникация. И третата възможност за нашето бъдеще като медия е - имам впечатлението, че назрява идеята България да започне да работи за имиджа си много по-сериозно, а това, което се прави сега, е малко на парче. Туризмът си прави своята реклама, браншовиците - също.... Знае се за виното, киселото мляко, морето... Това е един малко старомоден имидж, който се създаваше още по времето на Тодор Живков. Добре е да създадем имидж на една динамична страна с талантива младеж, с успешни в различни области граждани. Ние сме малка страна, трябва да акцентираме върху наши творци, мислители и изобретатели, които да получат международно признание и измерение. Дали в рамките на това усилие правителството ще се възползва от възможностите на пресцентъра, също предстои да се реши. Това е една реална възможност.

Плащат ли се хонорари на външните ви сътрудници?

Идеята е такава, но засега не се плащат. До този момент нито е внесена, нито е одобрена докладната записка, с която това нещо ще се осъществи. Докладната трябва да бъде на Ивайло Калфин. Той е шеф на работната група в МС, по силата на която е създадено това - те са го нарекли "Информационно звено". Нещо в смисъл, че лобираме преди членството - това е мисията на тази работна група.

Бюджетът ви не е ли одобрен?

Не. Това е изцяло бюджет на МС - той ще плаща. В момента работим без пари. Аз съм поканен лично от Ивайло Калфин, за да работя като журналист. Нямам никакъв договор, но ще имам. Ще имам граждански договор. Сега договор нямам - никой не го е написал, никой не го е подписал. Ако ние чакахме всичко това, мисля, че щяхме да заработим чак след присъединяването. Аз ще ви отговоря как аз си представям нещата: ако чакаме те да купят 4 компютъра, мисля, че наистина ще изпуснем срока 31 януари. Мисля, че се е постъпило прагматично в случая, защото аз наистина не съм сигурен, кога те ще оформят необходимото във връзка с финансовата част, която ни интересува.

А наем?

За наема и компютрите, от Министерския съвет са поискали съдействие от фирмата "ПиАр енд медия", която им е осигурила това помещение и тези компютри.

Нейният офис е в тази сграда на БОДК, на другия етаж, нали?

Да, точно така. Министерският съвет е поискал от "ПиАр енд медия" помещение и компютри и човек, който направи сайта.

Т.е. тези компютри, на които вие пишете, са на "ПиАр енд медия"?

Точно така.

Бих искал да разкажете по въпроса за [сигнала срещу вас в прокуратурата: тема, която се нуждае от разясняване, Портал ЕВРОПА ви дава възможност да изложите вашата гледна точка.](#)

Разбира се! Във вашия сайт припомнихте, че през 99-а година съм разследван от Върховна

касационна прокуратура по сигнал за злоупотреба с напитки, купени с дипломатическо намаление. В интерес на истината, това нещо стана, когато аз работех като журналист във вестник "Сега". Обяснявам този факт като политическа атака, тъй като доста сериозно бях кръстосал шпаги с тогавашния режим на Иван Костов. Властта намери начин да отговори на това нещо. Спомням си, че тогава Андрей Райчев - който тогава беше един от собствениците на вестник "Сега" - ме окуражи много, като ми каза, че това е нещо като оценка за моята работа, която би трябвало да ме радва. В действителност обаче той прогнозира, че след този случай аз ще се разболея, защото на него му се е случило подобно нещо. Той каза, аз при подобна ситуация се разболях от диабет. Не знам дали има общо с това нещо, но аз се разболях тогава. Три години по-късно - явно в такива срокове работи съдебната система - получих по пощата едно писмо, че проверката срещу мене е прекратена поради липса на каквото и да било. Такъв тип гаври с журналистите водят очевидно до никакви резултати.

Сигналът е подаден, за да ме уязви, във връзка с нещо, което съм бил направил - съвършено разбира се неоснователно.

Кой е подал сигнала?

Това го знам. Антоанета Приматарова. Още тогава добри хора ми изпратиха материалите и имам фотокопие от сигнала, който тя е подала. Антоанета Приматарова тогава беше зам.-министър на външните работи.

Какъв е механизмът да се правят тези неща с алкохола и цигарите, как става това нещо?

По принцип дипломатите имат право да купуват алкохол и цигари без мита и такси. А това, че съм бил обвинен, че съм злоупотребявал, нищо не мога да кажа - можете да питате Антоанета Приматарова какво е имала предвид със сигнала си.

А може ли един дипломат да вземе евтин алкохол и цигари с лимитите - или "квотите" - на другите дипломати?

Теоретично може. По принцип и посолствата имат собствен лимит. Обвинения могат да се отправят на тази плоскост, въпросът е това нещо да се докаже.

Примерно някой проверява и си казва: я, моят лимит е изчерпан, пък аз не съм купувал... Така ли?

Например може и така.

Ама такъв ли е бил случаят: на някого е бил изчерпан лимитът без негово знание?

Не знам, питайте Антоанета Приматарова, защото единственият път, когато ме извикаха от ВКС (Андрей Райчев казваше, че трябва да съм много "поласкан", че с мен се занимава именно ВКС) - аз отговорих на конкретните обвинения. И това беше всичко. Оттогава повече никой за нищо не ме е търсил по този случай. И не знам защо трябваше да минат цели 3 години, за да се прекрати това нещо. Без междувременно да имам каквато и да било информация - дали продължавам да се водя като "предварително проверяван". ВКС няма право да огласява предварителни проверки, но в конкретния случай бяха извикани избрани журналисти и им беше съобщено много "тържествено", че срещу журналиста от в-к "Сега" Георги Готев се води такава проверка. С цел да бъде дискредитиран! И тогава видях името си изписано с много големи букви във вестниците. Защото трябваше да се угоди на Иван Костов. Така беше...

Вие вярвахте ли, че ще паднат шенгенските визи?

Надежда Михайлова като външен министър каза навремето от парламентарната трибуна, че експертът Георги Готев е изработил стратегия, която ще доведе до падането на визите. Това беше

лятото на 98-а година. Тя каза това в отговор на парламентарно запитване какво прави правителството за решаване на този проблем. Два месеца по-късно тя ме уволни. Така че не стана много ясна връзката между едното и другото. Факт е, че на основата на моите разработки продължи да се работи. Имаше трима души, много добре подготвени в тази област. Единият беше шефът на международния отдел на МВР Петко Сертов, другият - Георги Пейчинов, шеф на консулския отдел в МВНР, а третият бях аз - в Брюксел: човекът, който се занимава с този въпрос в мисията. Тримата един след друг бяхме уволнени. Това беше много абсурдно, понеже визовият въпрос тогава беше приоритетен. Въпреки всичко държавата се лиши от тези експерти! Важното е, че продължиха да работят по основата на това, което беше изготвено от нас... Но това не е интересно, това са стари неща...

По времето на визите имаше един ПР-елемент, който е много важен и си заслужава да бъде проучен... Само в България - не в Румъния - тогава участваха в истинска кампания за свалянето на визите. Аз като дипломат до голяма степен съм участвал в тази кампания - първоначално като източник на редица медии и след това като журналист, който пише по въпроса, познавайки го добре. Ние тогава разиграхме истинска кампания, във възторг съм от много журналисти, които проявиха висок професионализъм: да речем Илин Станев в "Капитал", Момчил Инджов в "24 часа"... Те изключително точно и пазейки своя източник публикуваха точно това, което беше полезно, за да започне да се решава визовият проблем. Имаше в същото време и журналисти, които бързаха да съобщят на Надежда Михайлова кой им е източникът. Т.е. имаше журналистическо предателство. Вероятно точно от такова журналистическо предателство пострадах и аз като бях уволнен. Не приемам това нещо драматично, защото харесвам сегашната си професия.

С визовия въпрос се проведе една мащабна и дълга медийна кампания в България - а не и в Румъния. Фактически България измъкна и Румъния от проблема, ние свалихме визите 6 месеца преди тях. Това също е доказателство, че бяхме по-напред. Това беше едно "съзаклятие" на българските медии. Чуждите посолства тук отчетоха този своеобразен натиск.

А как оценявате сега кампанията ни за приемане в ЕС?

На мен ми е омръзнало от това, че румънците водят толкова богата кампания. Аз не знам ние тук с какъв бюджет точно работим, но той е изключително скромен. В Румъния се харчат огромни пари за такъв тип лобиране. Една държава трябва да знае какво иска и да го осигурява.

А това, че у нас бюджетът е скромен, означава ли, че нашата държава не знае какво иска?

Нашата държава се хвана с тези неща много късно поради причини, които вие знаете. Имаше едни неуспешни проекти за осигуряване на лобиране от чужбина, които не успяха. Мисля, че вие сте запознат - историята с Шевес и пр. Моето мнение за Шевес е, че това е един мошеник. Писал съм го много пъти във вестник "Стандарт". Оттук нататък си дадох - отново като журналист - сметка, че не се прави нищо няколко месеца. До момента, до който вицепремиерът и външен министър Ивайло Калфин не ми се обади по телефона и каза: "Жоро, много е важно, би ли се наел за еди какво си нещо!" И аз си дадох сметка, че - макар и със закъснение - върша нещо, което вероятно при други обстоятелства са щели да вършат някакви много по-сериозни структури. Някоя чужда фирма или каквото и да било... В случая съм аз.

И "ПиАр енд медия".

Е, в края на краищата това просто е смешно. Какво общо има? Това, че аз съм седнал на компютри на "ПиАр енд медия", по никакъв начин не прави "ПиАр енд медия"... Сега, ако вие смятате, че това

ИНТЕРВЮ С ГЕОРГИ ГОТЕВ, РЪКОВОДИТЕЛ НА ПРЕСЦЕНТЪРА "БЪЛГАРИЯ В ЕС"

е някакъв вид зависимост... във всеки случай аз не смятам. На мен не ми влияе абсолютно никой. Аз съм се договорил с вицепремиера Калфин, че аз си оставам журналист, моето мнение си е мое мнение, не правя подаръци никому, хваля само тези, които смятам, че заслужават похвала. Тези дни похвалих министър Даниел Вълчев за тестовите. Буквално вчера отново него го похвалих за забрадките. Общо взето гледам да съм пестелив на хвалбите. Хваля периодично главния прокурор, защото съм убеден, че той прави революция в своята област. Аз нямам противоречие между това място и дейността ми във в-к "Стандарт". Аз съм пускал едновременно коментари тук, които са за международната публика, и във вестника, които са адресирани за български читатели. Аз мога да оценя работата по броя публикации, по цитиранията. Още първия ден ни цитира "EU Observer", но оттам нататък те повече не са ни цитирали, защото се оказва, че не цитират агенции, свързани с правителството. По-нататък, БиБиСи - интервю, Телевизия "Скай" - дискусия на живо... И т.н. Не мога да се оплача. Също така в РФИ ме поканиха за един дълъг разговор, което много ме радва. Но нямаме брояч на посещенията.

Вчера (18 септември, бел.ред.) бях в Брюксел, говорих с колеги от чужбина. Част от тях не знаят за Пресцентъра, други се въздържат да му се доверят.

Де факто "инфилтрирането" се получава, защото от тук преминават десетки групи с чужди журналисти, които искат да си говорят с наши колеги. В почивните си дни придружавам такива групи. Тези, които искат да ни цитират - ни цитират. Ние все пак постъпваме прозрачно и не крием, че сме финансирани от правителството. Същевременно има румънски сайтове, които прикрито се финансират от тяхното правителство, дори са базирани в Брюксел... Не смятам, че щеше да е честно, ако се представяхме за независими. В края на краищата това е една инициатива на правителството и е нормално да личи, че е такава.

**Очаквайте подробности.*